

[Clausager.]

gør det ikke noget, at Brødet stiger. Nej, saa snart det er Landbruget, saa er det galt, men andre maa godt. Vi har set Landbrugsministeren ikke vige tilbage for at paa-vinge Landbruget forhøjede Lønninger ved Grundforbedring. Alle Steder skal Landmændene holde for, men saa snart de søger at faa deres egne Priser, der ligger meget langt nede, rykket lidt opad, saa siger man: det kan ikke gaa, det er en Skam — eller man siger: man kan ikke faa Afsætning. Jeg ved ikke, hvordan i al Verden skal man hjælpe Landbruget til en retfærdig, ligelig Erhvervsstilling, naar man ikke vil tillade, at vi gaar et eneste Skridt opad imod de Priser og de Lønninger og de Arbejdsomkostninger, som man har i Byerne. Det maa vi ikke, det maa de andre. Det er i Sandhed en ulige Stilling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg maa forstaa Ministerens sidste Bemærkning med Hensyn til § 51 i Lovforslaget saaledes, at han nu erkender, at han med denne Paragraf har været paa de onde Veje, og naar han frister mig med 20 Millioner, siger jeg lige som Pigen i „Don Juan“: Hold op at friste mig!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Clausager siger, at jeg ikke vil være med til, at Forbrugerne her i Landet skulde betale en rimelig Pris for Landbrugets Varer. Det er ikke det Problem, der ligger for her. Jeg har sagt: Her staar man over for det Spørgsmaal, om vi skal fordyre Livsfornødenhederne her i Landet ved en Forhøjelse af Priserne paa Landbrugets Varer, der bl. a. gør Brødet dyrere, og ved at tage Margarinen væk og derved tage et billigt Næringsmiddel fra Befolkningen, om vi skal gøre dette for at skabe Rentabilitet i Landbruget, eller vi skal søge at skabe denne Rentabilitet ved, at den Kapital, der er anbragt i Landbruget, faar en mere rimelig Rente, og at de, der skal bidrage til Forholdets Ordning, bliver Obligationsejerne, Aktieejerne, de Folk, der har en Kapital indestaaende i Landbrug, og som er interesserede i, at denne Kapital sikres. Dér har jeg sagt, at naar vi skal vælge imellem, om Forbrugerne skal betale en højere Pris, end de betaler nu, eller Pengene til Landbrugets

Rentabilitet skal skaffes paa den Maade, jeg har nævnt, saa vælger jeg at lade Obligationsejerne, Aktieejerne, den Kapital, der er indestaaende i Sparekasser, yde et Bidrag, før jeg gaar med til at lade Forbrugerne bære Omkostningerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg tror ikke, man behøver at vælge imellem, om man skal lade Kapitalen eller Forbrugerne betale. Jeg tror, begge Dele bliver nødvendigt, og vi er jo ogsaa gaaet begge Veje. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har været med til at gaa begge Veje, og jeg tror, det vil være klogest, at han bliver ved med det. Vi vil ikke vige tilbage for en Nedsættelse af Renten. Det har vi jo været med til, og vi vil ogsaa godt være med til at gøre det nu og hurtigere, end vi har gjort det, men der er ikke Tale om at vælge, det bliver begge Dele.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen siger, at man ikke maa fordyre Livsfornødenhederne for nogle. Saa er det, jeg siger: Hvordan kan det være, at naar visse Klasser herhjemme fordyrer Livsfornødenhederne, gør det ikke noget, det faar de ikke paa Hovedet for? Brødet maa godt sættes op, naar det ikke er paa Grundlag af Rugprisens Stigning, men paa Grund af Arbejdsprisens Forhøjelse; organisationsmæssige Aftaler, Lønftaler i Haandværket, maa alle og enhver betale, det gør ikke noget. Med Livsfornødenheder mener man, saa vidt jeg kan forstaa, det, man lige kan putte i Munden, det, Landmanden laver. Jeg mener nu, at Livsfornødenheder er mange Arter, ikke blot det, man spiser, men ogsaa det, man bruger.

Talen om, at man ikke kan tage Margarinen væk og gøre Brødet dyrere o. s. v., er noget mærkeligt noget. Her er Spørgsmaalet: Skal Landbruget ikke have Produktionsprisen? Har det ærede Medlem ikke været med til at slæbe for at faa Produktionsprisen for Korn? Ministeren sagde, at han havde stillet Forslag om en bedre Kornordning. Endnu naar Prisen ikke Produktionsprisen, Hr. Minister, den ligger omkring 14 Kr. Nej, det kan ikke nytte at komme med det. Enten—eller: Enten gør man lige Ret over for alle Erhverv, eller ogsaa gør man det ikke, og her staar vi paa det Standpunkt, at vi, saa vidt vi kan — jeg erkender, at det er ikke let at naa det —, vil have lignende forbedrede Vilkaar for Landbruget,